

USA, Chicago

Únor v České škole TGM

Kristýna Horáčková

Začátkem měsíce do naší školy zavítal diplomat a spisovatel pan Jaroslav Olša. Během kulturního čtvrtka hovořil o historii českých konzulátů ve Spojených státech mezi lety 1920–1950. Jeho přednáška přilákala velké množství posluchačů, mezi nimiž nechyběli ani pan Georg Drost, který byl v letech 2000–2005 prvním českým honorárním konzulem v Chicagu po více než padesáti letech, či Joe Seliga – nově zvolený honorární konzul Slovenska.

V únoru proběhl také další ze série webinářů z cyklu *Čeština v integrované tematické výuce*. S lektorkou Markétou Vokurkovou jsme se podívali na velice atraktivní téma *Badatelsky orientovaná výuka*.

Koncem února nás během svého amerického turné navštívila spisovatelka Viktorie Hanišová. V rámci sobotní výuky besedovala s nejstaršími studentkami i maminkami našich žáků o mateřství, rodinných a mezilidských vztazích i psychických problémech. V neděli jsme pak připravili akci pro dospělé publikum – během ní paní Hanišová představila čerstvý překlad své knihy *Houbařka*. Ač se román zabývá složitými tématy vztahů a traumat, početné česko-americké publikum přilákalo především téma hub, o kterých jsme se také dozvěděli spoustu informací.

T. G. Masaryk Czech School and the Czechoslovak Heritage Museum cordially invite you to a lecture by

JAROSLAV OLŠA, Jr.
**CZECHOSLOVAK CONSULATES
IN THE UNITED STATES
(1920-1950)**

With a long history of interactions between Czechs and Americans, Czechoslovakia developed extensive diplomatic relations and consular services in the United States after World War I. This lecture traces the origins and evolution of these relations—from their roots in the Austro-Hungarian period to the challenges of the Nazi occupation and the Communist coup of 1949—while highlighting key personalities and Czech communities across the United States.

**THURSDAY, FEBRUARY 5, 2026
7 PM**

**AT THE T. G. MASARYK CZECH SCHOOL
5701 W 22ND PLACE, CICERO, IL**

FREE AND OPEN TO PUBLIC. SPACE IS LIMITED. RSVP AT
INFO@CZECHSCHOOLCHICAGO.ORG OR 312-375-254

Jaroslav Olša, Jr. is a Czech diplomat with more than three decades of service. He has served as Ambassador to Zimbabwe, South Korea, and the Philippines, and most recently as Consul General for the U.S. West Coast in Los Angeles. He is the author of numerous books on Czech-American history, including *In the Liminality of Hollywood: Czech and Czechoslovak Consuls in Los Angeles* (2024) and *Dreaming of Autonomous Vehicles: Miles (Miroslav) J. Breuer – Czech-American Writer and the Birth of Science Fiction* (2025).

Illinois ARTS CONTACT 21 T. G. MASARYK CZECH SCHOOL Czechoslovak Heritage Museum
Consular General of the Czech Republic in Chicago

Georg Drost, Jaroslav Olša, Joe Seliga

Viktorie Hanišová – na besedě s žáčkami a rodiči žáků a během prezentace své knihy Houbařka.

Rumunsko, Temešvár

V sobotu 31. ledna se v Temešváru konala letošní oslava Masopustu 🗣️ 🎭 🎪

Lukáš Daňo

Temešvárská oslava Masopustu se nesla ve znamení setkání, hudby a společné radosti. Na parketu se tančila nejen polka a valčík, ale i typický balkánský tanec hora, a v maskách nepřišly jen děti, ale i někteří dospělí. Do Temešváru dorazili krajané z města a okolí, delší cestu vážili také obyvatelé z českých vesnic a menších komunit – například z devadesát kilometrů vzdáleného Velkého Peregu (na fotografii s vyslaným učitelem češtiny pro Svatou Helenu a Temešvár Lukášem Daněm).

Hudební doprovod zajistila gernická kapela Bohemia, která po celý večer vytvářela atmosféru typickou pro krajanské bály v Rumunsku. O významu a tradici Masopustu v České republice promluvil profesor Lukáš Daňo a nejmenší účastníky potěšilo malování na obličej, se kterým pomohla stážistka Veronika Pikešová.

Poděkování patří hostitelům a personálu restaurace Nora Temešvár za vřelé přijetí a pečlivou organizaci večera i Fóru v Čechů v Rumunsku za podporu a předsedkyni místní pobočky FČR Štefanii Mlezivě Vela za iniciativu a celou organizaci události.

Jarní prázdniny

V župě Timiš, tedy i u temešvárských studentů češtiny, proběhly jarní prázdniny v termínu 9.–13. února. O týden později měly volno také děti v župě Caraš-Severin, tedy na Svaté Heleně a v okolních českých komunitách.

Výběrové řízení na stáž do Banátu

Dne 26. února 2026 proběhl informační call a výběrové řízení pro stáže v zimním semestru školního roku 2026/2027. Vybráno bylo hned několik úspěšných uchazečů z různých univerzit, a to z MUNI, UPOL a UK.

Chorvatsko, Daruvarsko

Měsíc mateřského jazyka ...

Tereza Vlček Klímová

Únor je již tradičně spojen s Měsícem mateřského jazyka, obdobím, kdy si připomínáme význam jazyka jako součásti identity, kultury i každodenního života. Je to čas věnovaný podpoře čtení, tvoření, vzdělávání a aktivitám, které posilují vztah k mateřskému jazyku v rodině, ve škole i v širší komunitě.

V prostředí české menšiny v Chorvatsku má tento měsíc zvláštní význam. Čeština zde není většinovým jazykem, a právě proto je důležité vytvářet příležitosti, při nichž mohou děti i dospělí český jazyk aktivně používat, rozvíjet a předávat dál. Program Měsíce mateřského jazyka, který je každoročně pod záštitou zástupkyně hejtmana Bjelovarsko-bilogorského županství Tanji Novotné Golubićové, tak nabízí prostor pro setkávání různých generací, pro společné aktivity i pro sdílení zkušeností.

Letošní únor byl naplněn rozmanitými akcemi – od tvořivých dílen a herních setkání až po soutěžní aktivity a besedy s rodiči. Společným jmenovatelem všech programů byla podpora českého jazyka v přirozeném a podnětném prostředí, kde se učení propojuje se zážitkem a spoluprací.

... ve znamení lapbooku

Je dobře známé, že děti v Končenicích chodí rády do školy jednou za čas i mimo všední dny. Díky oblíbenému projektu Veselá sobota se školní budova pravidelně otevírá i o víkendu a děti do ní přicházejí s úsměvem a očekáváním.

Naše únorové setkání bylo zaměřeno na tvořivou práci s lapbookem. Končenicke děti z nižších tříd měly skvělou příležitost zjistit, jak zábavné je tvořit vlastní papírovou knížku plnou překvapení. Tématem našich lapbooků byl klasický český Večerníček, kterého zná snad každý. Povídali jsme si o tom, kdo je kluk s papírovou čepicí, odkud přišel a kolikáté letos slaví narozeniny. Děti vzpomínaly na své oblíbené pohádky a některé dokonce dokázaly vyjmenovat spoustu známých večerníčkových postavíček. Následně jsme zhlédli jeden z příběhů králíku z klobouku Boba a Bobka, kteří se vydali k moři. Děti tyto postavy a jejich nešikovnost náramně pobavily a staly se také příjemnou inspirací pro další činnost. Žáci se rozdělili do skupin a každý se chopil práce. Někdo stříhal, jiný vybarvoval, další psal nebo lepil. Všichni si navzájem radili, pomáhali si a přicházeli s novými nápady.

Výsledkem byla řada originálních, pečlivě zpracovaných a nápaditých lapbooků. Veselá sobota tak opět nabídla smysluplnou aktivitu, při které si žáci mohli něco vyzkoušet, naučit se nové dovednosti a vytvořit vlastní práce, na které mohou být hrdí.

Již třetím rokem je kategorie lapbook součástí soutěže *Čtení tě mění*, která každoročně nabízí dětem možnost představit svou oblíbenou knihu a ukázat, co jim čtení přineslo. Lapbook se stal oblíbenou formou, jak lze čtenářský zážitek zpracovat tvořivým a přehledným způsobem.

Děti v této kategorii pracovaly s knihou podle vlastního výběru a na základě stanovených kritérií do svých lapbooků zaznamenávaly důležité informace. Soustředily se na hlavní postavy, děj, klíčové okamžiky příběhu i na vlastní dojmy z četby. Lapbook jim umožnil spojit čtení s výtvarnou tvorbou a zároveň ukázat, jak čtenému textu porozuměly.

O oblibě této formy svědčí i skutečnost, že každoročně roste počet soutěžících. Do letošního ročníku se zapojilo více než 60 žáků z modelů A i C, což potvrzuje, že děti práce na lapbooku baví a že se s touto inovativní a kreativní metodou rády seznamují nebo ji dále rozvíjejí.

Každý odevzdaný lapbook byl originální a zpracovaný s velkou pečlivostí. Při hodnocení porota sledovala nejen výtvarnou stránku, ale také obsahové zpracování a schopnost pracovat s příběhem. Důležitá byla nápaditost, přehlednost a celkové porozumění přečtené knize. Nutno podotknout, že některé práce nás svou kreativitou i nápady velmi překvapily.

Výsledkem byly pestré, promyšlené a originálně zpracované lapbooky, které jasně ukázaly, že čtení může být nejen zážitkem, ale také inspirací k vlastní tvořivé práci.

... ve znamení deskových her

Již tradičně jsme s Českou besedou Daruvar připravily herní setkání, která spojila zábavu, přemýšlení i společné chvíle napříč generacemi.

Besední deskohraní bylo zahájeno večerem pro dospělé. Zájemci si vyzkoušeli různé deskové hry – vědomostní, logické i strategické. Nechyběly ani jazykové hry plné asociací a kreativních nápadů. Večer se nesl v přátelské atmosféře plné smíchu, soutěživého nadšení a objevování nových her.

Další setkání bylo určené dětem. Velký sál Českého národního domu se proměnil v hravý prostor plný herních stanišť, kde si děti spolu s rodiči a kamarády mohly vyzkoušet známé i méně známé deskovky. Kromě klasických her byly připraveny i modernější tituly zaměřené na strategii, postřeh nebo fantazii. Velký zájem vzbudily například dobrodružné a tajemné hry, ale také vzdělávací hra Ukaž mi svoje město, která byla vytvořena v rámci projektu Erasmus.

Hráči s nadšením čelili novým herním výzvám. Hraní jim umožnilo rozvíjet rychlé rozhodování, logické uvažování, fantazii, jazykové schopnosti i schopnost spolupracovat v týmu.

Obě setkání ukázala, že deskové hry dokážou spojit lidi všech věkových kategorií. Přinášejí prostor pro zábavu, objevování i společné zážitky, které baví malé i velké a vždy mají své kouzlo.

... ve znamení besedy o dvojjazyčnosti

Počet obyvatel hlásících se k české národnosti v Chorvatsku v posledních letech klesá. Příkladem je obec Končence, která bývala čistě českou vesnicí. Dnes je zde čeština jazykem menšiny a tradice se uchovávají především díky komunitním aktivitám pod záštitou České besedy Končence, Základní školy Josefa Růžičky a místní mateřské školy. Právě tyto instituce hrají důležitou roli v podpoře jazyka i kulturní identity.

Společně se zástupkyní hejtmána pro českou menšinu Tanjou Novotnou Golubićovou, předsedkyní Svazu Čechů v republice Chorvatsko a ředitelkou Mateřské školy Končence Lýdií Částkovou byla pro rodiče nejmenších dětí uspořádána beseda s příhodným názvem *Rosteme se dvěma jazyky*. Hlavním tématem bylo dvojjazyčné prostředí a význam českého jazyka v rodině i ve vzdělávacích institucích.

Setkání proběhlo v otevřené a přátelské atmosféře. Rodiče měli prostor sdílet své zkušenosti, otázky i radosti spojené s výchovou dětí, u nichž se přirozeně prolíná čeština a chorvatština. Diskutovalo se o rozvoji jazykových dovedností u malých dětí, o možnostech práce s češtinou doma prostřednictvím čtení a her i o tom, jak děti motivovat k aktivnímu používání jazyka v každodenních situacích.

Součástí setkání byl také můj pohled na tuto problematiku. Zdůraznila jsem, že vyrůstat v dvojjazyčném prostředí považuji za velké privilegium. Děti, které mají možnost přirozeně používat dva jazyky, získávají širší komunikační schopnosti, větší jazykovou citlivost a otevřenost vůči různým prostředím i kulturám.

Beseda potvrdila, že vzájemná spolupráce školy, mateřské školy, rodičů a komunitních organizací je zásadní pro udržení českého jazyka v prostředí, kde již není většinovým jazykem. Setkání zároveň nabídlo rodičům konkrétní inspiraci a podporu pro další práci s češtinou v rodině.

Daruvar, Končevice, Chorvatsko

Čtení tě mění

Ilona Kirchnerová

To, kolik knih za život přečteme, nás bezesporu formuje. Co kniha, to nový svět, nový vesmír, který můžeme objevovat, prozkoumávat, představovat si. A pokud umíme knihy číst v několika jazycích, možnosti naší fantazie se tím jen rozšiřují. Toto jsou vlastně takové hlavní myšlenky soutěže ve čtení v českém jazyce nahlas **Čtení tě mění**.

Školní kola soutěže proběhla na začátku února na školách nejen modelu A, ale také modelu C. My jsme se společně s kolegyní **Terezou Vlček Klímovou** zúčastnily školního kola v České základní škole Jana Amose Komenského v Daruvaru a konkurence byla opravdu veliká. Na prvním i druhém stupni nám účastníci představili celou řadu knížek, které se rozhodli v českém jazyce přečíst, a vybrat ty nejlepší nebylo jednoduché. Nakonec jsme společně s paní knihovnicí **Mirou Barberić** a paní ředitelkou **Marií Válkovou** přece jen vybraly ty, kteří postoupili do dalšího finálního kola.

Finále letos hostila Česká základní škola Josipa Růžičky v Končevicích. Účastníky soutěže přivítali **ředitel školy Jaromír Vrabec** a **předsedkyně Svazu Čechů Ana-Maria Štrumlová-Tučková**, členkami poroty se tentokrát kromě nás, českých učitelek a paní ředitelky Marie Válkové staly také předsedkyně školní rady Silvana Zemanová Orozovićová a učitelka na prvním stupni Monika Lukićová. Čtenáři byli rozděleni do kategorií podle věku i podle modelu, podle něhož se češtinu učí. Každý čtenář se nejprve krátce představil a promluvil o knize, kterou si vybral. Byla to příležitost přilákat k přečtení knížky i další kamarády. Potom už účastník přistoupil k samotnému čtení, které porota ohodnotila.

A jestliže bylo ve školním kole těžké vybrat ty nejlepší, ve finále to bylo skoro nemožné. Nakonec ale bylo rozhodnuto a ceny byly uděleny. A na závěr je možno konstatovat už jen to, že čtení nás rozhodně mění – k lepšímu.

Chorvatsko, Daruvarsko

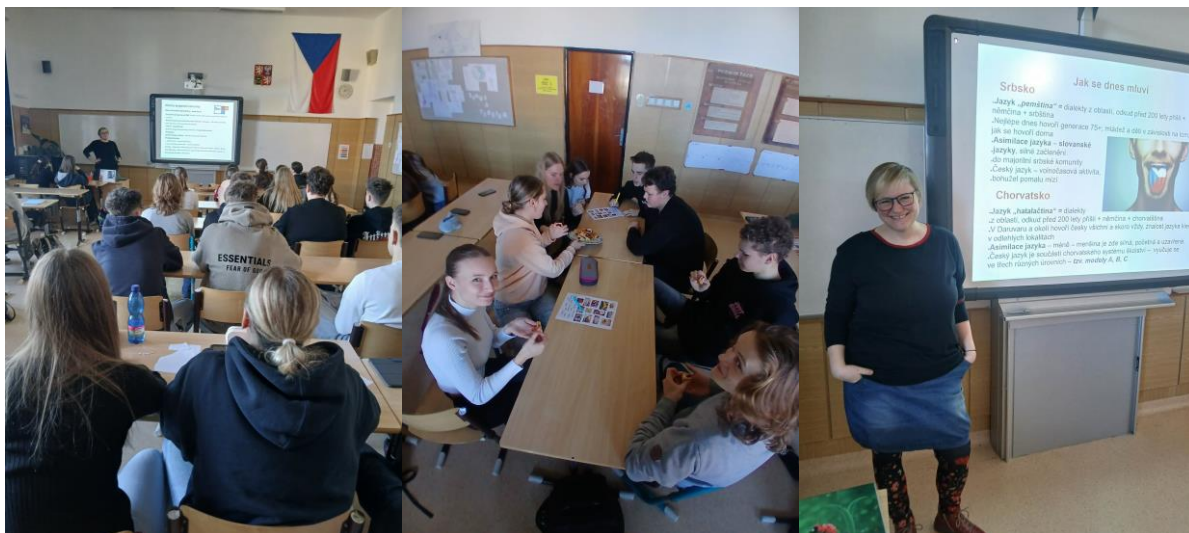
Jak se řekne česky pivo aneb přednáška na Gymnáziu Chotěboř

Ilona Kirchnerová

Jsem už ve věku, kdy se se svými spolužáky ze základní školy nebo z gymnázia setkávám na pozicích učitelů na základních školách, profesorů na gymnáziích, nebo dokonce ředitelů různých vzdělávacích institucí. Jedním z aspektů naší práce u české krajské komunity dle mého názoru také je propagování a informování o tom, kde a jak naši krajané žijí. No a když se spojí tyto dvě premisy, spolupráce se nabízí v podstatě sama.

Naposledy jsem byla oslovena svojí bývalou spolužačkou a nyní kolegyní Lucíí Dostálkovou, která učí historii a český jazyk a literaturu na gymnáziu v naší rodné Chotěboři, abych seznámila její studenty v druhém ročníku a ve výběrovém češtinářském semináři s krajskou problematikou. Učinila jsem tak velmi ráda a setkala se s kladnými ohlasy.

Vzhledem k tomu, že jsem působila nejprve u české krajské komunity v Srbsku a nyní působím u české krajské komunity v Chorvatsku, srovnání se více než nabízelo. Vždy mě znovu překvapí, jak málo se ví o krajských komunitách ve světě a také o tom, co je to krajský učitel nebo lektor. Doufám, že jsem aspoň trochu přispěla k rozšíření povědomí o diasporách a možná i zasadila semínko budoucí spolupráce.

PLJESKAVICA
LEĐENI VJETAR
KAVA
BAKLAVA
GRAH
SUHA PAPRIKA
ČEVAPI
RAHAT LOKUM
ŠAMPITA
BUREK
KUPUS
SARMA

Chorvatsko, Daruvarsko

Tvůrčí psaní aneb To jsou věci

Ilona Kirchnerová

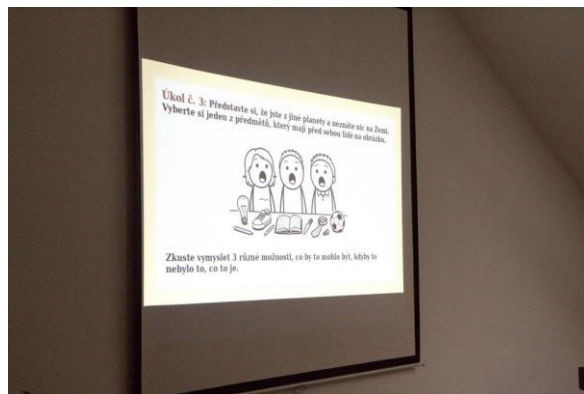

Již v prvním roce svého působení v české krajské komunitě v Chorvatsku jsem byla zapojena do organizování **Měsíce mateřského jazyka**. Pod záštitou **Bjelovarsko-bilogorské županije**, konkrétně zástupkyně hejtmana **Tanji Golubić Novotné** probíhají od 21. 2. do 21. 3. nejrůznější akce jako jsou přednášky, soutěže, autorská čtení apod., které oslavují mateřský jazyk české krajské komunity, tedy češtinu a samozřejmě také literaturu, historii, kulturu a tradice.

Také v letošním roce proběhla v rámci Měsíce mateřského jazyka celá řada zajímavých akcí a je mi ctí, že jsem mohla opět přispět svojí troškou do mlýna. Tentokrát se jednalo o triptych workshopů tvůrčího psaní s víceznačným názvem **To jsou věci**. Proč jsem zvolila právě tento titul, který může být jak udiveným zvoláním, tak suchým konstatováním faktu? V letošním roce jsme se s místním **Klubem literátů** zapojili do projektu organizovaným **René Nekudou**, lektorem tvůrčího psaní, s názvem **Klíčový předmět mého života**, tedy věc, která mě v životě nějak ovlivnila, nebo nasměrovala.

Ve třech setkání v **Českém oddělení Městské knihovny** a v **Českém kulturním centru v Daruvaru** jsme si vyzkoušeli řadu hravých a psavých úkolů – zkusili jsme si vymyslet co nejvíce jednoslabičných předmětů denní potřeby, charakterizovat rodné město jako by to byla kobliha, vytvořit příběh z vylosovaných předmětů ze zadělavací mísy a ke slovu přišel také folklor, konkrétně zvykoslovné předměty jako pomlázka, nebo velikonoční vrkoč. Na závěr jsme složili společnými silami píseň ke stavění máje, kterou hodlá zhudebnit místní orchestr a předvést ji letos právě při májové slavnosti.

Doufám, že mohu mluvit za všechny, že jsme si tři dopolední setkání naplněná kreativitou a inspirací opravdu užili.

Srbsko (Kruščice, České Selo, Bela Crkva, Vršac, Gaj)

Únor 2026

Alena Havlová

Hromnice a svatý Blažej u krajanů v srbském Banátu

2. února slaví krajané v Srbsku svátek **Hromnic**. Nazývají je **Hromice** a svíčka, kterou v kostele světí pan farář, se zde označuje jako **hromička**. Jde pouze o odlišné pojmenování, význam svátku zůstává stejný, jak jej známe v České republice. Kněží hromičky světí v kostelech v **Bele Crkvi, Kruščici, Českém Selu a Gaji**, a to během katolické mše, které se účastní zejména krajané. Hromice jsou významným křesťanským svátkem spojeným se světlem, ochranou domova a přechodem mezi zimou a jarem. Svíčky ke svěcení přinášejí do kostela celé rodiny. V Kruščici je zvykem, že jednu svíci mohou přinášet k posvěcení **tři roky po sobě**, poté je třeba ji vyměnit za novou. Hromička se zapaluje například při bouřkách. Tato tradice je dodnes živá jak v srbském, tak i v rumunském Banátu. Svíčka se zapaluje také při nemoci a umírání. U nebožtíka se nechává dohořet celá. Kněz **Čaba Čipak** při jednom ze svých „hromičkových kázání“ věřícím připomněl, že zapálení svíčky nemá být vázáno pouze na těžké a smutné okamžiky, ale i na chvíle radostné. Povzbudil věřící, aby s hromičkou oslavovali i šťastné a slavnostní momenty – například úspěchy, uzdravení, narození dítěte nebo i chvíle, kdy se rodina sejde jen proto, aby byla pospolu.

Paní kostelnice z kruščického kostela svatého Václava o svíčkách – hromičkách říká:

„Ty svíce se u nás používají, když je velké nepočasí, když bijou hromy, je bouřka a takový. Já se k tomu ještě modlím růženec, dokud bouřka neskončí. Když skončí bouře, tak to pohasím. Ještě se ta svíce používá, když farář chodí světit stavení. U nás se chodí světit každý rok po Novém roce domy. Ta svíce se také zapálí a svítí na stole, dokud farář čte a modlíme se s ním. Ještě se používá, když někdo umírá. Tak se mu upálí, ten nebožtík pak koná při té svíci. V márnici ta svíce bílá, co stojí na rakvi, to je ta hromička, při které člověk umřel doma. Pokud člověk umře v nemocnici, tak tu svíčku dostane až v márnici. Když se skončí, kolik ona neshoří, tak po tom pohřbu se nechá shořet, aby dohořela do kraje. Kdo například svíčku nemá a nesvětí, tak si ji pak musí koupit u hrobaře – karanfila, toho, co vozí nebožtíky. Ta svíce se po posvěcení doma uklidí a když bude potřeba, tak si ji potom vezmou. Ona se nepoužívá například když nejde proud, aby se vidělo, ale při těch příležitostech, když je potřebná – nikdy ne jen tak.“

S Hromicemi končí vánoční období – v kostelech se uklízí betlémy a vánoční stromky. Následující den, **3. února**, se věřící do kostela vrací na svátek **svatého Blažeje** pro tzv. **blažejské požehnání**, při kterém kněz žehná věřícím zkříženými svícemi, aby byli uchráněni od nemocí krku a dalších neduhů. Dalším významnějším svátkem po svatém Blažeji je **Popeleční středa**, která zahajuje předvelikonoční dobu postní.

Masopust v srbském Banátu

Čeští krajané dodržují masopust jak v rumunské, tak v srbské části Banátu. Za tu srbskou mohu potvrdit, že bujaré „maskírané“ veselice patří k oblíbeným událostem roku téměř ve všech českých besedách. Masopustu se tu často říká také poklady.

V Kruščici se v neděli koná průvod masek. Veselá společnost, v jejímž čele nechybí nevěsta, ženich a medvěd, postupně obchází česká stavení. Hostitelé vítají maškary bohatě prostřenými stoly – koláči, bonbony, klobásami a nápoji pro děti i dospělé. Zní harmonika, voní káva a na stolech se objevují vanilice spleené meruňkovou, šípkovou či jinou marmeládou a broskve (růžové cukroví obalené v cukru). Občerstvení chystají české rodiny, například Irovičovi, Veselí, Marešovi či Hocovi. Před každým domem se zpívá a tančí, do kola se přidávají i domácí. Odpoledne se

maškary scházejí v České besedě, kde se koná program pro děti – maskenbal s českou muzikou a řadou veselých her. Po soutěžích přicházejí zasloužené odměny v podobě sladkostí či drobných dárků. Průvod i dětský bál se konají také v Českém Sele, většinou za doprovodu živé hudby. Ve Vršci si místní Češi připravují veselý program plný kvízů a ochutnávají koláče a koblihy, které členové besedy napekli. V Gaji si krajané nejprve společně vyrábějí masky a poté obcházejí stavení – například rodiny Chmelířových, Irovičových, Merhautových či Fričových. Bela Crkva nabízí zázemí pro velký maskenbal, na němž se schází i kolem osmdesáti dětí – nechybí hudba, výtvarná dílna, tanec ani soutěže o sladké ceny. Multikulturní prostředí je tu cítit na každém kroku. Do uší znějí lehce orientální melodie střídající se s těmi českými, v písních i na stolech se objevují stopy tureckých vlivů a srbských tradic, přesto si masopust zachovává výrazného českého ducha. Koblihám se tu říká krofny, slivovici rakija a pije se takzvaná austro-uherská kafa – náš „český turek“ připravený v džezvě. Masku si můžete vzít jakoukoli. Vedle tradičního laufra, báby či medvěda se objevují také postavy Spidermana nebo Elsy. Hlavní je, že je veselo.

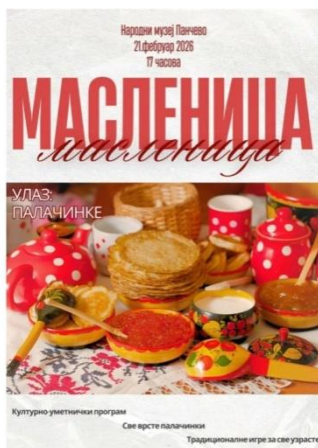
Po dětských radovánkách následují večerní zábavy pro dospělé. Vstup bývá volný pro všechny s maskou a veselí může pokračovat až do úterní půlnoci. A pak už přichází středa, první postní den, a setkání v kostele na popeleční bohoslužbě.

Maslenice v Pančevu (14. 2. 2026)

Česká beseda Kruščice se zúčastnila tradiční **Maslenice** v Pančevu. Nejmladší členové folklorní sekce **přijali** pozvání od uměleckého souboru **Romaška** a přijeli nejen zatančit dvě choreografie, ale také se setkat s kamarády, soutěžit a pochutnat si na hromadě palačinek.

Česky Máselnice, nebo také **Máselné hody**, jsou tradiční východoslovanský lidový svátek, při kterém se lidé loučí se zimou a vítají jaro. Je to obdoba našeho masopustu. V srbském multikulturním prostředí se masopust slaví mnoha způsoby v rámci tradic katolických i pravoslavných.

Den mateřského jazyka ve Vršci (21. 2. 2026)

Dům mládeže ve Vršci uspořádal v sobotu 21. února ve Studijním centru „Milenium“ oslavu Mezinárodního dne mateřského jazyka. Tento den je věnován ochraně jazykové rozmanitosti, kulturní identity a vzájemnému porozumění mezi národy.

Česká beseda Vršac patřila mezi aktivní účastníky akce. Připravila hudební program se zpěvem a hrou na harfu. Z dalších menšin se představili Makedonci s divadelním představením, Rumuni poezií, Romové příběhem o jazyce a básněmi, Slovinci dvěma hudebními skladbami, Srbové hudebními vstupy a Maďaři programem „Chraň, pečuj a předávej svůj mateřský jazyk“, který přiblížil krásu maďarského jazyka a tradic.

Nejmladší tanečníci z folklorní sekce z Kruščice účinkovali na masopustu v Grebenci (23. 2. 2026)

V malé vesnici Grebenac v okrese Bela Crkva se každoročně konají **jedinečné** oslavy masopustu. Fašanky v Grebenci nejsou obyčejný karneval – je to oslava, která spojuje tradici, umění a společné setkávání. **Pořádají se již po desetiletí** a představují zimní podobu známého Belocrkvanského karnevalu. Průvody v maskách

doplňuje večerní program ve společenském sále, kde se scházejí folklorní skupiny k tanci, zpěvu a hudebnímu programu. Tentokrát byli mezi účinkujícími i nejmladší tanečníci z **České besedy Kruščice**. Ti zatančili dvě české choreografie a sklidili velký úspěch.

Setkání mělo velmi multikulturní ráz – byly zde představeny starosrbské, rumunské i české tradice.

Krajský fotbalový turnaj BANAT CUP (28. 2. 2026)

Krajský fotbalový turnaj BANAT CUP je především přátelským setkáním českých krajanů s jejich přáteli. Letošní ročník se uskutečnil ve sportovní hale Základní školy „Žarko Zrenjanin“ v Bele Crkvi a zúčastnily se ho čtyři týmy.

První místo vybojoval tým FK Ševac Kusić, druhé místo obsadil FK Borac Vračev Gaj, třetí místo získal FK Gernik a čtvrté místo patřilo FK Ablian Češko Selo.

Součástí turnaje bylo také ocenění jednotlivců, kteří svými výkony výrazně přispěli k velmi kvalitnímu průběhu turnaje. Titul nejlepšího hráče turnaje získal Milivoj Djurkin, zatímco nejlepším brankářem byl vyhlášen Dimitrije Petković – oba z týmu FK Ševac.

Organizátory této sportovní akce byly FK Ablian a Česká škola Banát. Poděkování patří také hostitelské škole ZŠ „Žarko Zrenjanin“ za poskytnutí sportovní haly a podporu při organizaci turnaje, stejně jako všem účastníkům a pomocníkům, kteří přispěli k tomu, že se BANAT CUP odehrál v přátelském a sportovním duchu.

